

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020

Axa prioritară 6

Prioritatea de investiții 10i

Obiective Specifice(O.S.) 6.2, 6.3, 6.4, 6.6

Apelul de proiecte nr. 4 - Programul „Școală pentru toți”

Titlul proiectului: “VINO LA ȘCOALĂ! PROIECT PENTRU REDUCEREA ABANDONULUI ȘCOLAR ȘI CREȘTEREA PARTICIPĂRII LA EDUCAȚIE

Cod SMIS 2014+: 107549

Beneficiar: Centrul de Instruire și Consultanță Labor

Parteneri: Liceul Tehnologic Sfânta Ecaterina

Școala Gimnazială Alexandru Odobescu

Activitatea 4. Activități pentru părinți

Subactivitatea 4.3 Derularea programului educativ „Școala pentru părinți” (8 ateliere de educație parentală)

Atelier 3. Comunicarea eficientă

Comunicarea eficientă presupune atât exprimarea conținutului de idei, cât și a intenției partenerilor de comunicare. Ea este, în primul rând, o chestiune de încredere și de acceptare a ideilor și sentimentelor celorlalți.

Modelele educaționale aplicate de părinți în relațiile cu copii pot avea influențe negative asupra dezvoltării personalității acestora. Din acest motiv este important ca părinții să găsească un echilibru în ceea ce privește organizarea și controlul copilului și cerințele pe care le au de la aceștia.

Copilul are nevoie de un climat familial echilibrat în care să se simtă în siguranță și de o comunicare eficientă cu părinții săi. Acest lucru este posibil dacă aceștia din urmă sunt atenți la nevoile copilului, se preocupă de educația lui, dacă dau dovadă de înțelegere, sunt afectuoși și calmi și participă la evenimentele importante din viața lui. Totodată, este necesar ca părinții să

fie fermi, să stabilească limite și să nu lase copilul să facă tot ceea ce vrea, aspecte care pot fi îndeplinite printr-o comunicare adecvată părinte-copil.

SUGESTII PENTRU O COMUNICARE POZITIVĂ PĂRINTE-COPIL

- Fiți disponibili pentru copiii dumneavoastră!
- Observați momentele în care copilul ar vrea să vă vorbească (de exemplu, înainte de culcare, la cină sau în transportul public) și fiți disponibili pentru el în acele momente.
- Aflați mai multe despre interesele copilului pe care îi aveți în îngrijire, de exemplu, care este muzica lui/ei preferată sau ce activități preferă și arătați-vă interesați de ele.
- Respectați intimitatea copilului dumneavoastră și evitați conversațiile cu „spectatori”.
- Persoanele străine pot fi implicate în discuție numai dacă tema conversației o cere.
- Învinuirea copilului în fața persoanelor străine duce spre resentimente și ostilitate din partea acestuia.
- Dacă sunteți supărat sau furios, este bine să amânați discuția pentru mai târziu când veți fi mai liniștit și când veți putea face o analiză obiectivă a situației.
- Ascultați cu atenție și fiți politicoși. Evitați să întrerupeți copilul atunci când încearcă să vă comunice ceva.
- Înlocuiți „De ce?” cu „Ce s-a întâmplat?”
- În urma discuțiilor, copilul trebuie să rămână întotdeauna cu sentimentul că este acceptat, chiar dacă ceea ce v-a împărtășit nu este pe placul dumneavoastră.

- Lăudați efortul copilului de a comunica și, astfel, veți întări canalul comunicării.
- Exprimați-vă opinia, fără a o demonta pe a lui; recunoaște-ți că este normal să aveți păreri diferite.
- Rezistați tentației de a vedea cine are dreptate. Îi puteți spune în schimb copilului: „Știu că nu ești de acord cu mine, dar asta este ceea ce cred eu.”
- În timpul conversației, concentrați-vă pe sentimentele copilului, nu pe emoțiile dumneavoastră.
- Întrebați-vă copilul ce își dorește de la o conversație cu dumneavoastră: are nevoie de un sfat, să fie ascultat, are nevoie de ajutor pentru a face față diferitelor emoții sau de a rezolva o problemă.
- Realizați că, copilul vă poate testa prin a vă spune o mică parte din ceea ce îi supără. Ascultați cu atenție ceea ce spune, încurajați-l să vorbească, și el vă va împărtăși poate și restul poveștii.

Ce face dificilă ascultarea activă?

- ⊗ Ordinele *Taci! Încetează! Fii cuminte! Marș la lecție! Să fie gata în clipa asta!*
- ⊗ Avertizările și amenințările *Dacă nu încetezi... Dacă se mai întâmplă asta...*
- ⊗ Morala, predicile *Trebuie să te porți frumos... Fiecare om are îndatorirea să...*
- ⊗ Soluțiile și răspunsurile „de-a gata” *Eu cred că trebuie să-ți ceri scuze... Tu ar trebui să... În locul tău, aș...*

- ⊗ Dovezile, argumentele logice *Trebuia să știi că... De câte ori ți s-a spus că...*
- ⊗ Critica, acușările *Întotdeauna întârzii... N-ai făcut ca lumea... Este vina ta!...*
- ⊗ Aprecierile *Ești un geniu! Ești cea mai deșteaptă!*
- ⊗ Ironizările, poreclirea *Nu fi prost! Leneșo! Plângi ca o fată!*
- ⊗ Presupuneri, interpretările *Eu știu de ce ai... Te „citesc” ca pe o carte deschisă...*
- ⊗ Investigarea *Eu insist să-mi spui... De ce taci?... Iar...*

BARIERE ÎN COMUNICAREA ADULȚILOR CU COPIII <i>Exemplu</i>	<i>Ce gândește copilul</i>	<i>Consecință</i>
AMENINȚAREA		
„Dacă nu vii acasă cu rezultate bune, ai încurcat-o!”	„Părintele meu e periculos”, / „Cu el nu e de glumit!”, „Ar trebui să am grijă de acum încolo!”	principala preocupare a copilului va fi să nu greșească. Nu va avea curajul să facă ceva decât dacă va fi sigur că rezultatul este bun. Așa apare frica, minciuna, intoleranța etc.
CONTRAZICEREA ȘI MINIMALIZAREA PROBLEMEI		
„Sunt urâtă! Nu mă iubește nimeni”, spune fetița „Nu e adevărat! Nu spune asta!”, „Nu fi supărată!”, îi răspunde tatăl.	„Nu mai are rost să vorbesc cu tata despre problema mea, pentru că nu-i place ce zic eu”., „Crede că dacă îmi spune să nu fiu supărată, mă simt mai bine?”	contrazicând copilul în acest mod, părintele îi întărește convingerea deja formată. Copilul va simți că părintele său nu îl înțelege și nu e capabil să-i asculte problemele. Așa se poate naște lipsa de încredere în competența părintelui.
CRITICA		
„Nu ți-am zis să te uiți pe unde calci?”, „De câte ori trebuie să-ți spun că nu e voie acolo?”, „De ce ai făcut asta?”	„Iar îmi ține morală!” „Mai aștept un pic și se calmează.”	va scădea receptivitatea copilului la păreri emise de adult. Așa se poate naște indiferența.
ETICHETAREA		
„Ești o urâtă!”, „Ești o proastă!”, „Ești un bleg!”	„Adulții știu mai multe decât copiii”.	dacă afirmațiile se repetă frecvent, atunci copiii vor fi urmăriți toată viața de această idee. În subconștientul lor, ei

		vor fi convinși că sunt urâți, proști sau blegi. De aceea, vor încerca, de câte ori se va ivi ocazia, să demonstreze că nu este așa. Apar complexe de inferioritate.
INDIFERENȚA		
„Mama Ana, am învățat să-l scriu pe M!”, spune copilul. - „Bine. Du-te din fața televizorului”, îi răspunde îngrijitorul.	televizorul e mai important decât mine!”, „Cum să fac să îi atrag atenția asupra mea?”	copilul va căuta să atragă atenția asupra sa cu orice preț, chiar și prin fapte negative (furt, chiul, înjurături, stricatul unor lucruri).
IRONIA		
forma verbală: „Ai auzit că s-a inventat cârpa de șters praf?” „Mulțumesc pentru «ajutor!»” forma nonverbală: privire „de sus”, zâmbet zeflemitor.	Mă consideră un nepriceput.”, „Își bate joc de mine!”	va scădea încrederea copilului în forțele proprii și încrederea față de părinte. El va căuta să fie apreciat în altă parte la „adevărata lui valoare”; așa poate să apară distanțarea.
ÎNVINUAREA		
Tu ești de vină!”, „Ar trebui să-ți fie rușine!”	„E numai vina mea.”, „Nu sunt bun de nimic.”	scade nivelul stimei de sine; așa pot apărea complexe de inferioritate.
NEATENȚIA LA CE NI SE SPUNE		
„...și la școală toți colegii...”, povestește copilul. „Îți mai trebuie nucile?”, spune mama.	„Nu o interesează nimic din ce îi spun. Data viitoare nu mă mai obosesc să-i explic.”	copilul va comunica ceea ce crede că o interesează pe mamă și va începe să omită ceea ce se va dovedi mai târziu a fi fost esențial; așa poate să apară neglijența.
REPROȘUL		
„Dacă nu eram eu, tu aveai să umbli încă mult pe drumuri!”, „Dacă nu trebuia să ajung să am grijă de copii ca tine, puteam face și alte lucruri în viață!”	„Ce vrea de la mine?”, „Acum ar trebui să mă simt vinovat pentru că exist?”	asa poate să apară sentimentul de vinovăție.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Instrumente Structurale
2014-2020

UMILIREA

„Spune-le tuturor ce ai făcut!” sau „De aia strig la tine, să audă toți vecinii ce copil am luat și cresc la casă!”	„Nu mă respectă deloc.” „Nu meritam să mă facă de rușine la toată lumea.”	părintele nu mai este un om de încredere, deoarece te poate face de râs când nu te aștepți. Prin urmare, copilul va învăța să ascundă adevărul; așa poate să apară neîncrederea.
--	---	---

Întocmit,

Expert formare Centrul de Instruire și Consultanță LABOR

Marin Ioana Emiția